

1 THESSALONICENZEN HOOFDSTUK 4 EN 5

www.trustingthelord.com

HOOFDSTUK – VIER

1Thess.4:1: Voorts dan, broeders, wij bidden en vermanen u in den Heere Jezus, gelijk gij van ons ontvangen hebt, hoe gij moet wandelen en Gode behagen, dat gij daarin meer overvloedig wordt.

Het “voorts dan” verbindt hetgeen Paulus hier zegt met hetgeen hij zojuist heeft gezegd in hoofdstuk 3. En het is in het licht van de dingen die ze van “ons” ontvangen hadden, een verwijzing naar vooral Paulus en Timotheüs.

Paulus had ten eerste de Thessalonicenzen ontmoet in de synagoge der Joden in Handelingen 17. In die tijd had hij tot hen gepredikt hetwelks hij identificeert als “het evangelie van God”. Het evangelie van God is een fundamentele waarheid. Hij legt exact uit wat het is in Romeinen 1:1-4:

“Rom.1:1: Paulus, een dienstknecht van Jezus Christus, een geroepen apostel, afgezonderd tot het Evangelie van God,

“Rom.1:2: (Hetwelk Hij te voren beloofd had door Zijn profeten, in de heilige Schriften).

Het evangelie van God is nimmer een verborgenheid geweest zoals de andere verborgenheden van Paulus dat wel waren. Hij zegt dat het tevoren was beloofd, dat is ten tijde van het oude testament, door zijn profeten in de heilige Schriften, een verwijzing naar de Hebreeuwse Schriften. Dan zegt hij wat het is:

“Rom.1:3: Van Zijn Zoon, Die geworden is uit het zaad van David, naar het vlees;

“Rom.1:4: Die krachtelijk bewezen is te zijn de Zoon van God, naar den Geest der heiligmaking, uit de opstanding der doden) namelijk Jezus Christus, onzen Heere:

Jezus Christus was “opnieuw verwekt” dat wil zeggen “opnieuw geboren”. Hij was de eerstgeborene uit de doden volgens Kol.1:18. We zien hier dus dat het evangelie van God het getuigenis van God is aangaande zijn Zoon, Jezus Christus, en het omvat tevens het feit van zijn opstanding uit de doden. Dit alles was geprofeteerd in het oude testament. Als u leest wat Paulus predikte in de synagoge in Thessalonica dat ziet u dat hij daar precies hetzelfde predikte:

“Hand.17:1: En door Amfipolis en Apollonia hun weg genomen hebbende, kwamen zij te Thessalonica, alwaar een synagoge der Joden was.

“Hand.17:2: En Paulus, gelijk hij gewoon was, ging tot hen in, en drie sabbatten lang handelde hij met hen uit de Schriften,

“Hand.17:3: Dezelve openende, en voor ogen stellende, dat de Christus moest lijden en opstaan uit de doden, en dat deze Jezus is de Christus, Dien ik, zeide hij, ulieden verkondige.

Paulus bewijst hen, vanuit de oud testamentische Schriften, dat Jezus de Christus is van de profetie, en dat de profeten hebben getuigd dat hij moest lijden, dat is zijn sterven aan het kruis, en op zou staan uit de doden. Petrus predikte hetzelfde op de Pinksterdag in Handelingen twee. Maar hier, in de synagoge te Thessalonica:

“Hand.17:4: En sommigen uit hen geloofden, en werden Paulus en Silas toegevoegd, en van de godsdienstige Grieken een grote menigte, en van de voornaamste vrouwen niet weinige.

Sommigen van de Joden geloofden en een grote menigte van de Grieken geloofde ook. In 1Thessalonicenzen verwijst Paulus drie verschillende keren naar hetgeen hij predikte, het evangelie van God.

*“1Thess.2:2: Maar, hoewel wij te voren geleden hadden, en ook ons smaadheid aangedaan was, gelijk gij weet, te Filippi, zo hebben wij nochtans vrijmoedigheid gebruikt in onzen God, om **het Evangelie van God** tot u te spreken in veel strijds.*

*“1Thess.2:8: Alzo wij, tot u zeer genegen zijnde, hebben u gaarne willen mededelen niet alleen **het Evangelie van God**, maar ook onze eigen zielen, daarom dat gij ons lief geworden waart.*

*“1Thess.2:9: Want gij gedenkt, broeders, onzen arbeid en moeite; want nacht en dag werkende, opdat wij niemand onder u zouden lastig zijn, hebben wij **het Evangelie van God** onder u gepredikt.*

Paulus werkte met hen en predikte tot hen en toonde vanuit de Schrift dat deze Jezus, die hij predikte, de Christus van de profetie is. En ze hebben dat geloofd. Paulus predikte drie sabbatten lang het evangelie van God. Lukas zei dat dat zijn manier van doen was. Maar, vanwege de ongelovige Joden moest Paulus hen inderhaast verlaten. Hij had geen tijd om hen te VERSTERKEN in ZIJN evangelie, namelijk het evangelie van Christus. Dus zond hij Timotheüs terug voor dat doel:

“1Thess.3:1: Daarom, deze begeerte niet langer kunnende verdragen, hebben wij gaarne willen te Athene alleen gelaten worden;

*“1Thess.3:2: En hebben gezonden Timotheus, onzen broeder, en Gods dienaar, en onzen medearbeider in **het Evangelie van Christus**, om u te versterken, en u te vermanen van uw geloof;*

De Thessalonicenzen lopen als het ware parallel met de Romeinen. In de brief aan de Romeinen zegt Paulus dat hij er naar verlangde hen te zien zodat hij hun enige geestelijke gaven kon mededelen teneinde hen te versterken. Iemand kan geloven in Jezus Christus, hij kan geloven in de dood, begrafenis en opstanding van Jezus Christus, maar hij is niet versterkt totdat hij geloofd wat Christus DEED in zijn dood, begrafenis en opstanding. Hij stierf VOOR onze zonden.

Let op de passage “**het evangelie van Christus**”. Dat is wat Paulus noemt het evangelie dat hij predikte. Hij zegt dat het de kracht Gods is tot behoudenis voor een ieder die gelooft. Het evangelie van Christus is het feit dat Christus is gestorven voor onze zonden, dat hij is begraven en drie dagen en drie nachten later op is gestaan uit de doden. Hij is opgewekt voor onze rechtvaardigmaking volgens Rom.4:25.

Het “voorts dan” van hoofdstuk vier vers één is in het licht van het voorgaande. Niet alleen dat, maar het was Paulus zijn verlangen voor hen dat ze zouden toenemen en overvloedig worden in de liefde jegens elkander en jegens allen, hij zei: “*gelijk wij ook zijn jegens u*”. In hoofdstuk vier zegt hij dus:

“1Thess.4:2: Want gij weet, wat bevelen wij u gegeven hebben door den Heere Jezus.

“1Thess.4:3: Want dit is de wil van God, uw heiligmaking: dat gij u onthoudt van de hoererij;

Deze bevelen kwamen in de vorm van inzettingen die Paulus gaf aan de gemeenten. Hoererij is een sexuele activiteit die werd gedaan in verbinding met het aanbidden van afgoden. De inzetting zegt: “.....*dat zij zich onthouden van de dingen, die door de afgoden besmet zijn, en van hoererij, en van het verstikte, en van bloed.* “ (Hand.15:20). Dat zijn dus de bevelen waarnaar hij verwijst.

“1Thess.4:4: Dat een iegelijk van u wete zijn vat te bezitten in heiligmaking en eer;

Paulus zegt in de tweede brief aan de Korinthiërs, hoofdstuk vier vers 6-7: “*Want God, Die gezegd heeft, dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene, Die in onze harten geschenen heeft, om te geven verlichting der kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus. 7 Maar wij hebben dezen schat in aarden vaten, opdat de uitnemendheid der kracht zij van God, en niet uit ons*”. Hij zegt dus: dat een iegelijk van u wete zijn vat te bezitten in heiligmaking en eer.

“1Thess.4:5: Niet in kwade beweging der begeerlijkheid, gelijk als de heidenen, die God niet kennen.

De Heidenen die God niet kennen zijn als degenen die worden genoemd in Efeziërs 4:17. Zij wandelen in de ijdelheid huns gemoeds. Hun verstand is verduisterd. Ze zijn vervreemd van het leven Gods. Er is een contrast tussen “de Heidenen” en de “broeders” aan wie deze brief is geschreven. Zie:

*“1Thess.2:14: Want gij, **broeders**, zijt navolgers geworden der Gemeenten Gods, die in Judea zijn, in Christus Jezus; dewijl ook gij hetzelfde geleden hebt van uw eigen medeburgers, gelijk als zij van de Joden;*

En dan in vers 16:

*“1Thess.2:16: En verhinderen ons te spreken tot de **heidenen**, dat zij zalig mochten worden; opdat zij te allen tijd hun zonden vervullen zouden. En de toorn is over hen gekomen tot het einde.*

Ziet u het contrast tussen “gij, broeders” van vers 14 en “de Heidenen” in vers 16? De “broeders” zijn degenen die Paulus aantrof in de synagoge der Joden en we hebben gezien dat ze Joden en Grieken waren. Toen Paulus in Handelingen 17 tot hen predikte, en ten tijde van Handelingen 18, toen deze brief werd geschreven, waren de Heidenen nog steeds vervreemd. Er is een belangrijk verschil tussen hen die IN de verbonden der belofte waren en de vervreemde Heidenen die dat niet waren, zoals in Ef.2:11-12.

1Thess.4:6: Dat niemand zijn broeder vertrede, noch bedriege in zijn handeling; want de Heere is een wreker over dit alles, gelijk wij u ook te voren gezegd en betuigd hebben.

“1Thess.4:7: Want God heeft ons niet geroepen tot onreinigheid, maar tot heiligmaking.

In die tijd kwam de boodschap niet tot die Heidenen. Ze waren: “....vervreemd van het burgerschap Israels, en vreemdelingen van de verbonden der belofte,....”(Ef.2:12). De tijd van het boek Handelingen gaat over mensen die IN de beloften waren.

“1Thess.4:8: Zo dan die dit verwerpt, die verwerpt geen mens, maar God, Die ook Zijn Heiligen Geest in ons heeft gegeven.

“1Thess.4:9: Van de broederlijke liefde nu hebt gij niet van node, dat ik u schrijve; want gij zelve zijt van God geleerd om elkander lief te hebben.

“1Thess.4:10: Want gij doet ook hetzelfde aan al de broeders, die in geheel Macedonie zijn. Maar wij vermanen u, broeders, dat gij meer overvloedig wordt;

Het “voorts dan” heeft te maken met deze instructies die hij hen heeft gegeven.

“1Thess.4:11: En dat gij u benaarstigt stil te zijn, en uw eigen dingen te doen, en te werken met uw eigen handen, gelijk wij u bevolen hebben;

Om stil te zijn en uw eigen zaken te doen betekent “bemoei je met je eigen zaken”. Niet een bemoeial zijn en zich mengen in zaken van anderen. Hij zegt hen ook dat ze met hun eigen handen moeten werken, precies zoals hij zelf deed toen hij daar was.

“1Thess.4:12: Opdat gij eerlijk wandelt bij degenen, die buiten zijn, en geen ding van node hebt.

Deze instructie is nogal in contrast met hetgeen de Heer, tijdens zijn aardse bediening, aan de “kleine kudde” vertelde. Hij vertelde hen zich geen zorgen te maken aangaande eten of drinken. Maar Paulus zegt de Thessalonicenzen dat, als een man niet wil werken, hij ook niet zal eten. Hierdoor begrijpen we dat de instructies aan het lichaam van Christus, in de huidige bedeling, verschillen van de instructies die zijn gegeven aan de Joodse Koninkrijks gelovigen die uitzien naar Christus om de troon van David te herstellen.

Het volgende vers is één van Paulus zijn “onwetende broeders” uitspraken. U vindt deze in de brief aan de Romeinen, in 1Korinthiërs, 2Korinthiërs, en hier:

“1Thess.4:13: Doch, broeders, ik wil niet, dat gij onwetende zijt van degenen, die ontslapen zijn, opdat gij niet bedroefd zijt, gelijk als de anderen, die geen hoop hebben.

Sommige gelovigen zijn gestorven. Maar Paulus wil dat ze niet bedroefd zijn zoals anderen “die geen hoop hebben”. Hij zegt niet dat u niet bedroefd mag zijn als een geliefde sterft, maar niet zo bedroefd zoals de anderen die geen hoop hebben, hoop die de Thessalonicenzen wel hadden. Die hoop is waar we naar verwijzen als de Opname van de gemeente, het lichaam van Christus.

“1Thess.4:14: Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven is en opgestaan, alzo zal ook God degenen, die ontslapen zijn in Jezus, weder brengen met Hem.

Als een gelovige sterft dan gaat hij naar de Heer. Paulus zegt in 2 Korinthiërs: *“Want wij weten, dat, zo ons aardse huis dezes tabernakels gebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen” (2Kor.5:1)*. Alles wijst er op dat het daar alreeds is, wachtende op degenen die voor de Opname sterven, en tevens voor degenen die nog in leven zijn ten tijde van de Opname.

“1Thess.4:15: Want dat zeggen wij u door het Woord des Heeren, dat wij, die levend overblijven zullen tot de toekomst des Heeren, niet zullen voorkomen degenen, die ontslapen zijn.

“1Thess.4:16: Want de Heere Zelf zal met een geroep, met de stem des archangels, en met de bazuin Gods nederdalen van den hemel; en die in Christus gestorven zijn, zullen eerst opstaan;

“1Thess.4:17: Daarna wij, die levend overgebleven zijn, zullen te zamen met hen opgenomen worden in de wolken, den Heere tegemoet, in de lucht; en alzo zullen wij altijd met den Heere wezen.

Het opgenomen worden om de Heer in de lucht te ontmoeten is niet het zelfde als het op de aarde zijn om hem terug te zien komen op de Olijfberg. Opgenomen te worden om de Heer te ontmoeten in de lucht is niet het zelfde als de TOORN waarover u leest in Mattheüs 24. De Opname kan niet gevonden worden in Mattheüs 24. De Opname behoort toe aan de gemeente, het lichaam van Christus, het behoort niet toe aan Israël.

Alleen Paulus schrijft over de Opname van de gemeente omdat alleen aan Paulus de leer is gegeven voor de gemeente, het lichaam van Christus. In Mattheüs 24 is er niet veel vertroosting, waar de één wordt weggenomen, in toorn, en de ander achtergelaten wordt. Maar dit hoofdstuk sluit met deze woorden:

“1Thess.4:18: Zo dan, vertroost elkander met deze woorden.

Als een gelovige zijn vertrouwen stelt in het kruis van Christus voor zijn redding dan is zijn verlossing volkomen. Wij hebben de verlossing door zijn bloed, de vergeving der zonden. Er is dus niets wat een gelovige kan scheiden van de liefde van God in Christus Jezus onze Heer. Zelfs de dood niet. Dit is de waarheid waar we elkander mee kunnen vertroosten.

HOOFDSTUK - 5

Het eerste woord van dit hoofdstuk is MAAR. Dat plaatst alles in contrast hetgeen volgt op wat we zojuist hebben gezien. Terug in de laatste verzen van hoofdstuk vier heeft Paulus de leer voortgezet van de Opname van de gemeente, het lichaam van Christus. De laatste woorden, in vers 18, waren: *“Zo dan, vertroost elkander met deze woorden”*. En dan volgt het MAAR:

“1Thess.5:1: Maar van de tijden en de gelegenheden, broeders! hebt gij niet van node, dat men u schrijve.

Waarom zouden de Thessalonicenzen het niet nodig hebben om de tijden en gelegenheden te weten? De reden is de Opname die hij daarstraks heeft uiteengezet. De reden is dat de gemeente, welks is het lichaam van Christus, niet betrokken is bij de tijden en gelegenheden om de profetie, gericht aan Israël, te vervullen.

De tijden en gelegenheden is iets waarmee Petrus, en de anderen van de twaalven, mee bezig waren. De allerlaatste vraag die ze de Heer stelden, op de Olijfberg op de dag van zijn hemelvaart, was:

“Hand.1:6: Zij dan, die samengekomen waren, vraagden Hem, zeggende: Heere, zult Gij in dezen tijd aan Israel het Koninkrijk wederoprichten?”

Alle prediking en onderwijs van de Heere Jezus Christus, in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes, had als resultaat dat ze hem deze vraag stelden. Het was zeer logisch en legitiem omdat de boodschap, die toen werd gepredikt, het evangelie van het Koninkrijk was. En de boodschap werd gepredikt aan degenen aan wie het Koninkrijk behoorde, het volk Israël. Dus willen ze weten of “in deze tijd” de Heer het Koninkrijk zou wederoprichten. Zijn antwoord op deze vraag was:

“Hand.1:7: En Hij zeide tot hen: Het komt u niet toe, te weten de tijden of gelegenheden, die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft;

Let op dat hij niet zegt dat er geen Koninkrijk weder opgericht zal worden. Hij zegt gewoon dat het hun niet toekwam om de tijden en gelegenheden te weten. Waarom was dat dan? Het was omdat God een verborgenheid had. Die verborgenheid ging over een ander lichaam van gelovigen, genoemd de gemeente, het lichaam van Christus. ZIJ zijn degenen die door Paulus werden vertroost met de woorden van 1Thessalonicenzen hoofdstuk vier. De reden dat wij het niet nodig hebben dat Paulus ons schrijft over de tijden en gelegenheden is eenvoudig: Wij zijn daar niet bij betrokken. De Opname zal eerst gebeuren. We vervolgen met:

“1Thess.5:2: Want gij weet zelven zeer wel, dat de dag des Heeren also zal komen, gelijk een dief in den nacht.

De dag des Heeren is voor een groot deel profetie uit het oude testament. Op de Pinksterdag in Handelingen twee verwees Petrus er naar toen hij citeerde uit de profetie in het boek Joël.

“Hand.2:19: En Ik zal wonderen geven in den hemel boven, en tekenen op de aarde beneden, bloed en vuur, en rookdamp.

“Hand.2:20; De zon zal veranderd worden in duisternis, en de maan in bloed, eer dat de grote en doorluchtige dag des Heeren komt.

In die tijd is geen van deze dingen geschied, en ook niet gedurende de tijd van het boek Handelingen. En ook na de tijd van het boek Handelingen is er niets van deze dingen gebeurd. Al die dingen zijn toekomstig. Jesaja profeteerde over hetzelfde:

“Jes.13:6: Huilt gijlieden, want de dag des HEEREN is nabij; hij komt als een verwoesting van den Almachtige.

“Jes.13:7: Daarom zullen alle handen slap worden, en aller mensen hart zal versmelten;

“Jes.13:8: En zij zullen verschrikt worden, smarten en weeën zullen hen aangrijpen, zij zullen bang zijn als een barende vrouw; een iegelijk zal over zijn naaste verbaasd zijn; hun aangezichten zullen vlammeende aangezichten zijn.

“Jes.13:9: Ziet, de dag des HEEREN komt, gruwelijk, met verbolgenheid en hittigen toorn, om het land te stellen tot verwoesting, en deszelfs zondaars daaruit te verdelen.

Het is dus de dag des Heeren waarover Paulus schrijft:

*“1Thess.5:3: Want wanneer **zij** zullen zeggen: Het is vrede, en zonder gevaar; dan zal een haastig verderf hun overkomen, gelijk de barensnood een bevruchte vrouw; en zij zullen het geenszins ontvlieden;*

Het “vrede en zonder gevaar” verwijst naar een tijd in het boek Daniël en wordt genoemd: “de zeventigste week van Daniël”. In die tijd zal de antichrist een verbond maken met Israël. Hij zal het voor zeven jaren bevestigen. Maar in het midden van die zeven jaren laat hij zijn ware gezicht zien en verbreekt het verbond.

“Daniël 9:27: En hij zal velen het verbond versterken een week; en in de helft der week zal hij het slachtoffer en het spijsoffer doen ophouden, en over den gruwelijken vleugel zal een verwoester zijn, ook tot de voleinding toe, die vastelijk besloten zijnde, zal uitgestort worden over den verwoeste.

Jezus Christus verwijst hier naar in Mattheüs 24. Hij zegt: Wanneer gij dan zult zien den gruwel der verwoesting, waarvan gesproken is door Daniël, den profeet, staande in de heilige plaats....een verwijzing naar de tempel te Jeruzalem die in die tijd herbouwd zal zijn, offers worden geofferd enz..... tot in het midden van de week of van die zevenjarige periode. Jezus zegt: Als u dat ziet.....vlucht.....want er zal grote verdrukking zijn. Dat is het waarover Paulus hier spreekt.

Maar merk het contrast op tussen **GIJ** (1Thess.5:4 en 5) en **ZIJ** (in 1Thess.5:3):

*“1Thess.5:4: Maar **gij**, broeders, gij zijt niet in duisternis, dat u die dag als een dief zou bevangen.*

*“1Thess.5:5: **Gij** zijt allen kinderen des lichts, en kinderen des daags; wij zijn niet des nachts, noch der duisternis.*

*“1Thess.5:6: Zo laat **ons** dan niet slapen, gelijk als de anderen, maar laat ons waken, en nuchteren zijn.*

“1Thess.5:7: Want die slapen, slapen des nachts, en die dronken zijn, zijn des nachts dronken;

De **GIJ** en het **ONS** staan in sterke tegenstelling tot de **ZIJ**, die zeggen: “vrede en zonder gevaar”. Het haastig verderf komt over **HUN**....niet over **ONS**.

“1Thess.5:8: Maar wij, die des daags zijn, laat ons nuchteren zijn, aangedaan hebbende het borstwapen des geloofs en der liefde, en tot een helm, de hoop der zaligheid.

“1Thess.5:9: Want God heeft ons niet gesteld tot toorn, maar tot verkrijging der zaligheid, door onzen Heere Jezus Christus.

De zaligheid waarvan hij hier spreekt is het verlost worden van de tegenwoordige boze wereld. Om onze vernederde lichamen veranderd te zien worden tot het verheerlijkte lichaam van de Heere Jezus Christus. Het is om te worden opgenomen om de Heer in de lucht te ontmoeten...en zo voor altijd bij de Heer te zijn. De “toorn” is de tijd van “de benauwdheid van Jacob”, niet de tijd van de benauwdheid van de gemeente, het lichaam van Christus.

“Jer.30:7: O wee! want die dag is zo groot, dat zijns gelijke niet geweest is; en het is een tijd van benauwdheid voor Jakob; nog zal hij daaruit verlost worden.

Jacob is eveneens Israël. De naam Jacob wordt gebruikt als Israël buiten de gunst van God is. In de beproeving van de verdrukking zal het ware gelovige overblijfsel van Israël, uit de verdrukking, gezuiverd en gered worden. Paulus zegt:

”Rom.11:26: En alzo zal geheel Israel zalig worden; gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob.

“Rom.11:27: En dit is hun een verbond van Mij, als Ik hun zonden zal wegnemen.

Het verbond is het nieuwe verbond van Jeremia 31 en Hebréeën hoofdstuk acht. Het lichaam van Christus is daar niet bij betrokken. De Opname van de gemeente zal plaats vinden voor aanvang van de genoemde zevenjarige periode, en wij verkrijgen dan LICHAMELIJKE verlossing door onze Heere Jezus Christus.

“1Thess.5:10: Die voor ons gestorven is, opdat wij, hetzij dat wij waken, hetzij dat wij slapen, te zamen met Hem leven zouden.

“1Thess.5:11: Daarom vermaant elkander, en sticht de een den anderen, gelijk gij ook doet.

Ten einde de belangrijkheid in te zien van alles wat Paulus hier heeft gezegd, en in staat te zijn om duidelijk het contrast te zien tussen **ONS** en **ZIJ**, is het nuttig om de gehele passage te lezen, te beginnen bij 1Thessalonicenzen 4:13 tot en met 1Thessalonicenzen 5:11. Het is duidelijk dat Paulus twee verschillende dingen contrasteert behorende tot twee aparte groepen mensen.

De resterende teksten van het hoofdstuk bevatten praktische instructies voor de gelovigen:

“1Thess.5:12: En wij bidden u, broeders, erkent degenen, die onder u arbeiden, en uw voorstanders zijn in den Heere, en u vermanen;

“1Thess.5:13: En acht hen zeer veel in liefde, om huns werks wil. Zijt vreedzaam onder elkander.

Het vermanen is het in gedachten brengen, te waarschuwen of te berispen op een zachtaardige manier. Dit is een verwijzing naar de oudsten. Paulus schreef aan Timotheüs dat een oudste

die goed bestuurt dubbele eer waardig is, speciaal die arbeiden in woord en leer. Paulus verkoos in iedere gemeente oudsten, Handelingen 14:23, en hij schreef aan Titus, in Titus 1:5, om hetzelfde te doen.

Dat moesten mannen zijn die grondvest waren in de leer. Zie de brief aan de Filippenzen:

“Fil.3:17: Weest mede mijn navolgers, broeders, en merkt op degenen, die alzo wandelen, gelijk gij ons tot een voorbeeld hebt.

Paulus schreef aan Titus:

“Titus 2:7: Betoon uzelf in alles een voorbeeld van goede werken, betoon in de leer onvervalsheid, deftigheid, oprechtheid;

Paulus vermaant nu de Thessalonicenzen:

“1Thess.5:14: En wij bidden u, broeders, vermaant de ongeregelden, vertroost de kleinmoedigen, ondersteunt de zwakken, zijt lankmoedig jegens allen.

“1Thess.5:15: Ziet, dat niemand kwaad voor kwaad iemand vergelde; maar jaagt allen tijd het goede na, zo jegens elkander als jegens allen.

“Ongeregeld” heeft het idee van “ongeordend” of “opstandig”. Met andere woorden, dezulken volgen niet de leer. De kleinmoedigen zijn de zwakken in het geloof.

“1Thess.5:16: Verblijdt u te allen tijd.

“1Thess.5:17: Bidt zonder ophouden.

Het bidden zonder ophouden is niet iemand die constant aan het bidden is, het gaat er om dat iemand niet stopt met bidden. Paulus was een biddende man. Hij bad voor anderen en vroeg om gebed voor zichzelf. Hij onderwees de gelovigen om hetzelfde te doen.

“1Thess.5:18: Dankt God in alles; want dit is de wil van God in Christus Jezus over u.

“1Thess.5:19: Blust den Geest niet uit.

“1Thess.5:20: Veracht de profetieën niet.

Dit is waarschijnlijk een verwijzing naar de gaven van de Geest waarover Paulus spreekt in 1Korinthiërs 12-14. Gedurende de tijd van het boek Handelingen waren de profetieën volop in werking.

“1Thess.5:21: Beproeft alle dingen; behoudt het goede.

“1Thess.5:22: Onthoudt u van allen schijn des kwaads.

“1Thess.5:23: En de God des vredes Zelf heilige u geheel en al; en uw geheel oprechte geest, en ziel, en lichaam worde onberispelijk bewaard in de toekomst van onzen Heere Jezus Christus.

“1Thess.5:24: Hij, Die u roept, is getrouw, Die het ook doen zal.

En hij vraagt om gebed:

“1Thess.5:25: Broeders, bidt voor ons.

“1Thess.5:26: Groet al de broeders met een heiligen kus.

Let hier op het “bezweren”:

“1Thess.5:27: Ik bezweer ulieden bij den Heere, dat deze zendbrief al den heiligen broederen gelezen worde.

De bedoeling van de brief was om de gelovigen te versterken in de leer van Paulus. Degene te Thessalonica leden, net als de anderen, onder de vervolging van de ongelovige Joden. De brief maakt eveneens duidelijk dat het lichaam van Christus geen toorn staat te wachten. In plaats daarvan zien we uit naar de Opname.

“1Thess.5:28: De genade van onzen Heere Jezus Christus zij met ulieden. Amen.